

Vilalta

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: A 4, 5 Km al nord de la vila de Moià. Km. 4-5.
Emplaçament Al nord-oest del terme

Coordenades:

Latitud: 41.84124
Longitud: 2.09163
UTM Est (X): 424584
UTM Nord (Y): 4632548

Classificació

Número de fitxa 08138 - 30
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL núm. Catàleg 826-I. 1985
Número inventari Si, IPA nº 91, ACCN 16759
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 08137A002000050000IY
Autoria de la fitxa Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: ds., 28/07/2018 - 02:00

Descripció

Masia de grans dimensions de planta rectangular de dos pisos més golfes. La coberta és a dues aigües de teula àrab amb ràfec de tres filades mixtes (rajola, teula, rajola); el ràfec de la façana sud està refet. La façana sud presenta simetria respecte a l'eix marcat pel portal d'accés d'estil clàssic i està estructurada en tres nivells: en el superior hi ha una galeria de cinc arcs de mig punt amb ordre de mida descendent del centre cap als extrems; en el segon, tres balcons amb portes d'estil senzill i cap inscripció.

A la banda esquerra de la façana hi ha un rellotge de sol de grans dimensions que encara conserva l'agulla. Adossada a la façana de ponent hi ha una estructura de maçoneria de petites dimensions de planta quadrada que sembla un pou.

A la façana de tramuntana es conserva l'única finestra amb enreixat de ferro forjat original i una altra més petita amb motllura a l'ampit, úniques en tot l'edifici.

Adossada a aquesta façana hi ha una capella sota l'advocació de Sant Nazari de planta quadrada i teulada a dues vessants sense ràfec. L'accés és a ponent per una porta d'estil clàssic de gres vermell amb motllura interior a la que s'accedeix mitjançant dos esglaons de pedra. La llinda no té cap inscripció però a sobre d'aquesta hi ha un escut nobiliari emmarcat amb una inscripció que diu: " NOBs..D.D/FRANus AMAT. PLANELLA ET DE GRAVALOSA HAC/CAPELLAM REEDIFICA/VIT ANNO 1702 ".

A sobre de l'escut hi ha una petita rosassa feta amb dos blocs de pedra de forma semicircular amb motllura interna.

El paviment de l'ermita, sense culte i feta servir actualment com a sala d'activitats de l'escola de natura, és de rajola quadrada en quadrícula. A la façana de ponent de l'ermita es conserva part de l'estucats que caldria consolidar. En diferents parts de l'ermita hi ha hagut reintegracions volumètriques amb materials moderns: maó i ciment.

A la façana de llevant hi ha deu finestres totes de factura senzilla sense inscripcions.

Totes les finestres, balcons, portes de l'edifici estan realitzades amb pedra gres vermella (Bundsandstein).

Annexat a llevant del mas hi ha un cobert, antic femer, que conserva l'embigat original i les façanes de maçoneria. A ponent hi ha l'antiga pallissa de planta rectangular amb teulada a dues vessants i porta d'accés de grans dimensions amb arc de mig punt de maons.

Es conserva gran part de l'era de la masia.

Observacions:

Al 1988 es van fer algunes modificacions i restauracions en l'edifici però sense desfigurar molt la seva antiga aparença. Va ser reedificada el s. XVIII (1702).

Les UTM de la capella són: x: 424695; y: 4632783; 851 snm.

A l'inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya és denominada: Mas Vilalta.

Història

No se sap exactament l'any de construcció de la masia però es tenen algunes dades i es creu que va ser construïda durant el s. XVIII i reedificada l'any 1702.

Va pertànyer a la família Planella i als seus descendents els marquesos de Castellbell fins a principis del segle XX.

A l'arxiu de Moià s'han trobat documents de l'any 1000 on el nom de la masia surt mencionat.

A l'any 1988 s'inicia el projecte d'una escola de natura.

Bibliografia

Gamundi-Pallàs (1982); Servei del Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Barcelona.
Generalitat de Catalunya (2008); www.cultura.gencat.net/invarquit
Ubals i Picanyol, D (2001); " Les Masies de Moià ". Pàg. 161-162. Moià.

